

netop ikke – sådan læser jeg heller ikke lovforslaget eller intentionerne med det – at alle skal læse videre og opnå en kandidatgrad inden for deres felt.

Samtidig skal vi også sikre, at professionsbachelortitlen ikke kommer til at svække niveauet på universiteterne. Vi må holde fast i, at den akademiske universitetsverden og de praktisk anlagte korte og mellemlange videregående uddannelser er – for CD at se i hvert fald – to forskellige ting.

Afslutningsvis vil jeg også sige om MVU-lovforslaget, at vi i CD ikke på nuværende tidspunkt har taget stilling til den meget brede ministerbemyndigelse, der er i lovforslagets § 2, stk. 2. Grundlæggende har jeg lidt svært ved at se, hvorfor uddannelser uden praktik skal ind under MVU-lovforslaget her. Jeg synes, det er uheldigt, at man kommer i den situation, at en studerende – i hvert fald sådan som jeg har forstået det – der læser HA ved en handelshøjskole, bliver universitetsbachelor, mens en, der læser ved en handelshøjskoleafdeling, bliver professionsbachelor, og det er i hvert fald noget, som vi gerne vil se på under udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling til den her foreslåede bemyndigelse til ministeren.

I CD har vi som sagt set frem til forslaget om Centre for Videregående Uddannelser. Vi mener, at der er tale om en styrkelse af de lokale seminarier i og med, at de får mulighed for at slå sig sammen og på den måde opnå at blive et seriøst alternativ til uddannelsesstederne i de fire store danske uddannelsesbyer. Vi kan jo se, at flere og flere unge ønsker at flytte til de byer, og derfor kan det blive svært at opretholde de lokale seminarier, som vi kender dem i dag. Vi kan også se f.eks. på hospitalsområdet, hvor svært det kan være at få læger ud at arbejde på de små hospitaler i yderkantsområderne, og det er jo netop den situation, som vi ønsker at undgå, og som vi i hvert fald støtter regeringen i.

Der har her i debatten været talt om, hvorvidt de forskellige modeller, Undervisningsministeriet har foreslået, er gode nok. Vi vil da ikke på forhånd afvise andre forpligtende samarbejdsmodeller, men vi har lidt svært ved at se, hvorfor det er nødvendigt. Hvis det er muligt at lave f.eks. en interessentskabsmodel, der har samme juridiske styrke og er konstrueret, så den er uopsigelig, hvilket jeg er øvrigt har svært ved at se at man kan, så ligner den jo altså så meget den almindelige CVU-model, som ligger

i det her forslag, at det vel bare er at opfinde den dybe tallerken to gange.

Sagt med andre ord er vi bange for, at snævre institutionsinteresser kan lægge barrierer for en helt nødvendig styrkelse af de mellemlange videregående uddannelser, men som sagt vil vi ikke på forhånd afvise andre modeller, om end vi umiddelbart foretrækker en sammenlægning eller en betinget sammenlægning, sådan som CVU-forslaget lægger op til.

Samlingen af en række institutioner under Danmarks Pædagogiske Universitet finder vi meget positiv. Den nuværende struktur har ikke været god nok. Det viser jo bl.a. den evaluering, der har været foretaget af Danmarks Lærerhøjskole. Vi håber, at den pædagogiske forskning med det her nye universitet kan styrkes, også fordi vi hæfter os ved, at den pædagogiske forskning skal vedrøre alle uddannelsesniveauer og altså ikke kun har fokus på folkeskolen og på daginstitutionsområdet.

Det er klart, at de forskellige universiteter synes, at Learning Lab Danmark mere naturligt bør ligge hos dem end et andet sted. Sådan vil det jo nok altid være, når der skal deles ekstra penge ud. I CD mener vi, at det er i orden, at det kommer til at ligge under Det Pædagogiske Universitet, men vi er også optaget af at sikre, at der bliver mulighed for at tage uddannelse under Det Pædagogiske Universitet et eller to andre steder i landet, gerne kombineret med fjernundervisning som supplement. For ellers er vi bange for, at de uddannelser, som man forestiller sig, at Det Pædagogiske Universitet skal udbyde, kommer til at få en regional skævvridning.

Jeg vil gerne slutte af med at udtrykke håb om, at undervisningsministeren vil forholde sig åbent til de indvendinger og bekymringer, der er fremsat her i dag fra forskellige partier, fordi de her tre lovforslag jo har en utrolig stor betydning for, hvordan den fremtidige uddannelsesstruktur i Danmark kommer til at se ud, hvis de gennemføres, og det håber jeg at de gør med de indvendinger og evt. ændringer, som forskellige partier, heriblandt CD, rejser i dag. For vi har jo netop tradition for brede flertal på uddannelsesområdet, og jeg tror, at det er vigtigt, hvis det her skal føres ud i livet med et godt resultat. Men omvendt vil vi altså i CD heller ikke være med til, at snævre institutions-, uddannelses- og faglige interesser, som er forbundet med de her tre lovforslag – det kan vi jo lige så godt indrømme – kommer til at spille en